Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

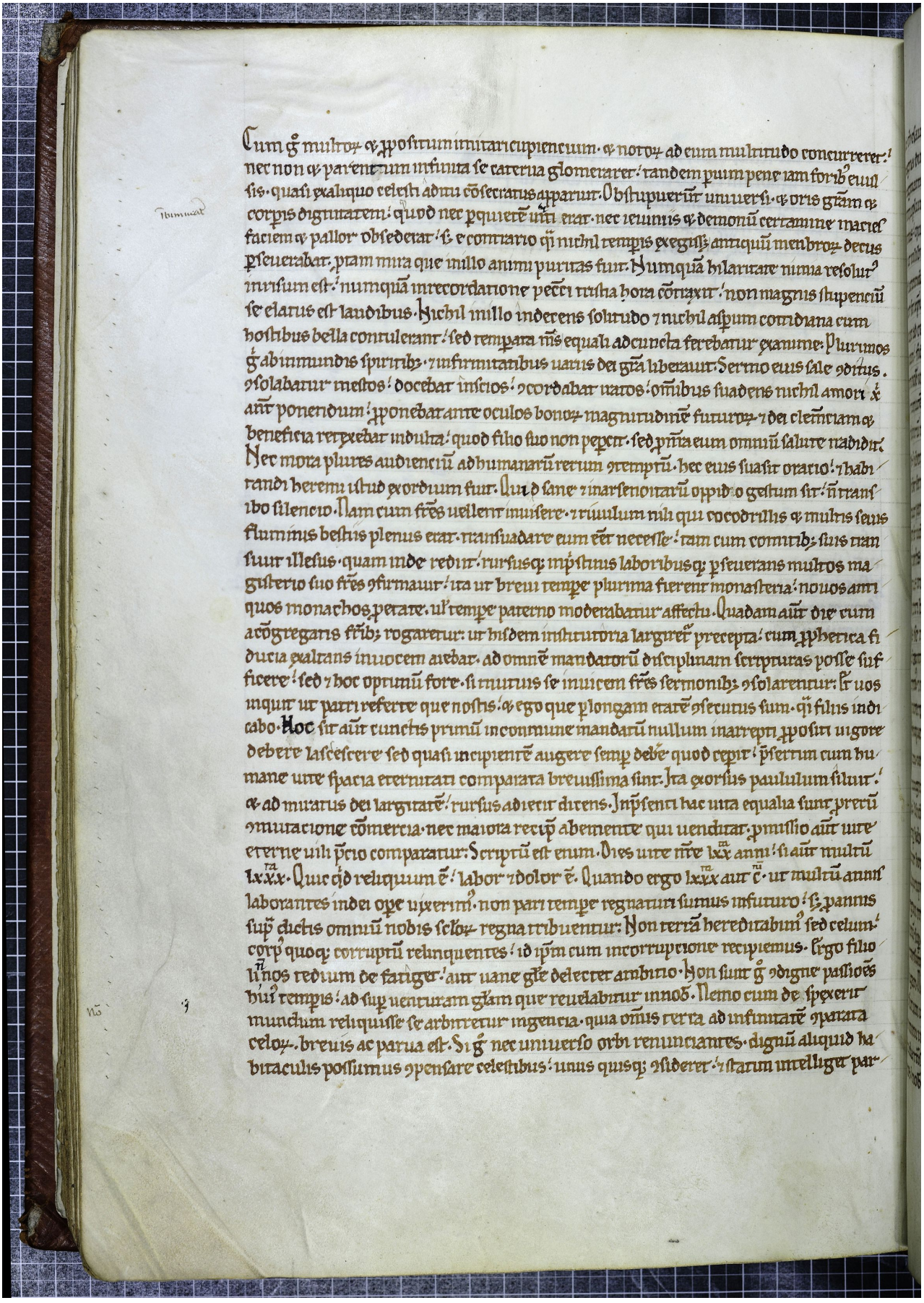

Cum g̃ multorum ꝙ ꝓpositum imitari cupiencium. ꝙ notorum ad eum multitudo concurreret:
nec non ꝙ parentum infinita se caterua glomeraret: tandem ꝑuum pene iam foribꝰ euul
sis. quasi ex aliquo celesti aditu cõsecratus apparuit. Obstupuerũt uniuersi. ꝙ oris grãm ꝙ
corꝑis dignitatem: quod nec ꝑquietẽ uitii erat. nec ieiuniis ꝙ demonũ certamine macies
faciem ꝙ pallor obsederat: s̃ e contrario q̃i nichil tempꝑis exegisset antiquũ membrorum decus
ꝑseuerabat. ꝓtam mira que in illo animi puritas fuit. Numquã hilaritate nimia resolutꝰ
in risum est: numquã in recordatione peccati tristia hora cõtraxit: non magnis stupenciũ
se elatus est laudibus. Nichil in illo indecens solitudo ⁊ nichil aspum cottidiana cum
hostibus bella contulerant: sed temꝑata mẽs equali ad cuncta ferebatur exanime. Plurimos
g̃ ab inmundis spiritibꝫ. ⁊ infirmitatibus uariis dei grã liberauit. Sermo eius sale ꝯditus.
ꝯsolabatur mestos: docebat inscios: ꝯcordabat iratos: omnibus suadens nichil amori xi
aũt ponendum: ꝓponebat ante oculos bonorum magnitudinẽ futurorum ⁊ dei clemẽciam ꝙ
beneficia retexebat indulta: quod filio suo non pepercit. sed ꝓnr̃a eum omniũ salute tradidit.
Nec mora plures audienciũ ad humanarũ rerum ꝯtemptũ. hec eius suasit oratio: ⁊ habi
tandi heremi istud exordium fuit. Quid sane ⁊ in arsenoitarũ oppido gestum sit: n̄ trans
ibo silencio. Nam cum fr̃es uellent inuisere. ⁊ riuulum nili qui cocodrillis ꝙ multis seuis
fluminis bestiis plenus erat. transuadare eum eẽt necesse: tam cum comitibꝫ suis tran
siuit illesus. quam inde rediit: rursusq; in pristinis laboribusq; ꝑseuerans multos ma
gisterio suo fr̃es ꝯfirmauit: ita ut breui tempꝑe plurima fierent monasteria: nouos anti
quos monachos ꝓetate. ul' tempꝑe paterno moderabatur affectu. Quadam aũt die cum
a cõgregatis fr̃ibꝫ rogaretur: ut his dem institutoria largiretur precepta: cum ꝓphetica fi
ducia exaltans in uocem aiebat. ad omnẽ mandatorũ disciplinam scripturas posse suf
ficere: sed ⁊ hoc optimũ fore. si mutuis se inuicem fr̃es sermonibꝫ ꝯsolarentur: Et uos
inquit ut patri referte que nostis. ꝙ ego que ꝑ longam etatẽ ꝯsecutus sum. q̃i filiis indi
cabo. Hoc sit aũt cunctis primũ in commune mandatũ nullum in arrepti ꝓpositi uigore
debere lascescere sed quasi incipientẽ augere semꝑ debẽ quod cepit: ꝑsertim cum hu
mane uite spacia eternitati comparata breuissima sint. Ita exorsus paululum siluit:
ꝙ ad miratus dei largitatẽ: rursus adiecit dicens. In ꝑsenti hac uita equalia sunt ꝓrerũ
ꝯmutacione cõmercia. nec maiora recip̃ a bemente qui uenditat. ꝓmissio aũt uite
eterne uili ꝑcio comparatur: Scriptũ est enim. Dies uite nr̃e lxx̃ anni: si aũt multũ
lxx̃ta. Quic q̃d reliquum ẽ: labor ⁊ dolor ẽ. Quando ergo lxx̃ta aut c̃ ut multũ annis
laborantes in dei opꝑe uixerimꝰ. non pari tempꝑe regnaturi sumus in futuro: s̃ ꝓ annis
supꝰ dictis omniũ nobis sclorum regna tribuentur: Non terrã hereditabimꝰ sed celum:
corpꝰ quoq; corruptũ relinquentes: id ipm̃ cum incorruptione recipiemus. Ergo filio
li nos tedium de fatiget: aut uane glẽ delectet ambitio. Non sunt g̃ ꝯdigne passiones
huius tempꝑis: ad supꝑ uenturam glam que reuelabitur in nob̃. Nemo cum de spexerit
munclum reliquisse se arbitretur ingencia. quia omnis terra ad infinitatẽ ꝯparata
celorum. breuis ac parua est. Si g̃ nec uniuerso orbi renunciantes. dignũ aliquid ha
bitaculis possumus ꝯpensare celestibus: unus quisq; ꝯsideret: ⁊ statim intelliget par-